

да го вѣтавиме да се сѣди
на Кѣсаревыятъ сѣдъ, запо-
вѣдахъ да го вѣрдатъ, доклѣ
да го прѣтимъ къ Кѣсарю.

22 Я ѿгріппа рече на Фїста:
щєше ми се ѿ мене да чємъ
тогова челоуѣкка. Я тоѿ мѡ
рече: оутрѣ ще да го чєешъ.

23 И на оутрешиятъ день
като дойдѣ Агриппа ѿ Верніка
сѣ голѣма гордость, ѿ влѣзоха
въ сѣдѣлишна та палата сѣ
тысященичальницы те ѿ со
знамениты те мѣжы градски,
заповѣда Фистъ ѿ доведоха
Павла.

24 И рече Фѣстъ: Агрѣпо царю, ѿ вѣсѣ сѣчки те мѣжи който се намѣрѣвате тѣка съ насъ, видите тогова, за когото сѣчко то множество 'Иудейско ми досаждаше ѿ во 'Иерусалима ѿ тѣка, ѿ кричѣше защо не трѣбѣва вече да ѣ живъз тоа.

25 По ѡзѣ како разсмѣххъ
защѣ не ѣ сторѣхъ нищо до-
стоѣно за смѣрть, ѣ понѣже
той самъ воспоменѣ Севѣста
(Кѣсарѣ), за товѣ ѡзѣ намѣ-
рихъ благословѣно да го прѣ-
тимъ при нѣго.

26 За когото понѣже нѣ-
мамъ нѣщо ѣзвѣстнѣ да пи-
шемъ на господарьятъ си :
затѣмъ го ѣ приведохъ предъ
васъ, а найвече предъ тебе,
Иеріппо царю, за да бѣде
испытаніе, ѣ такъ да ѣмамъ
що да пишемъ,

27 Защо́то ми си ви́ди не-

прилично, да прѣцамъ че-
ловѣка вързана, а вины те-
мѣ да не ѡбавляемъ.

ГЛАВА КСѢ.

Я ЯГРІППА рече на Пáвлу: дáватисе дозволѣнїе да гово́ришз, сáмз за сéбе. То́гáва Пáвелз прострѣ ржкà тa си, ѿначнà да гово́ри за своѣ то ѡправдáнїе:

2 Їзз, ѿ царю Їгріппо,
мнѣмъ себѣ си блаженъ по-
нѣже ѿмамъ днѣсь да се ѿ-
правдамъ предъ тѣбе за сѣчко
то ѿновѣ, що то ме клеветатъ
'Ісдѣе те :

З ѿ нѣвече понѣже те
знáмъ че знáеши сѣчки те
сбѣчати 'Исдѣйски ѿ оупорни
те тѣхни мнѣніа. Затова
ти се молимъ да ме послѣ-
шашъ терпѣливъ.

4 Житіє то прѣчее моє їд-
ше ѿ младость тѣ ми, коєто
поживѣахъ ѿ край по междѣ
моѣмъ народѣ во Іерусалимѣ,
сѣчки тѣ їсусъ го знѣахъ:

5 И ЗНААТЪ ЗА МЕНЕ Ꙗ КРАЙ,
(ако шатъ да свидѣтельств-
ватъ), зашѣ азъ живеехъ спо-
ретъ най-точно то оученіе
Фарісейско въ наша та вѣра:

16 И сѣга стоимъ на сѣдъ
заради надежда та щото
имамъ за ѿбѣщаніе то, коѣто
ѣ ѿбѣщанъ Бѣъ на нѣши те
ѡцѣ :

7 КОЕТО СЕ НАДѢАТЪ СІЧКИ